

[Steenholdt]

Siumut. Vi i Atassut er indstillet på, at der i den kommende tid føres en meget stram økonomisk politik i Grønland.

For så vidt angår tiltag i relation til finansloven vil jeg gerne varmt anbefale, at der bevilges midler til det arbejde, som »Arken« varetager i Nordjylland. Det er min opfattelse, at der er et stort behov for at give »Arken« og dens grønlandske klientel en håndsrækning.

Jeg har bemærket, at pressen ikke har undladt at fortælle den danske befolkning, at »Arken« arbejde hviler på et indremissionsk grundlag. En sådan oplysning opfattes i den brede danske befolkning som en slags undskyldning. Den grønlandske tankegang er, at om kirken er grundtvigiansk, indremissionsk eller noget andet, er uden den store betydning. Det er en gammel tradition i Grønland, at kirken og befolkningen har nær tilknytning til hinanden uden hensyn til retning. For mig er »Arken«s arbejde af uvurderlig betydning for de grønlændere, den kommer i kontakt med, og de grønlændere finder det ikke flovt at være i nærheden af indremissionske folk.

Sundhedsvæsenet i Grønland er et andet område, som må støttes på en eller anden måde. Jeg er ikke i stand til at gennemskue, om det er økonomiske midler, det drejer sig om. Der må under alle omstændigheder arbejdes hen imod en ligestilling mellem de læger, der tager til Grønland, og deres kolleger i Danmark med hensyn til uddannelsesmuligheder. Jeg vil opfordre regeringen til at tage dette specielle spørgsmål op til overvejelse snarest muligt.

I debatten om det grønlandske sundhedsvæsens svagheder glemmer man ofte en speciel gren af sundhedsvæsenet, som har det endnu værre end hospitalsvæsenet. Tandpleje i Grønland er for tiden ikke højt prioriteret. Jeg anmoder sundhedsministeren om at være opmærksom også på dette spørgsmål, og jeg er meget villig til at uddybe emnet, om det ønskes.

Derimod kan jeg ikke støtte tanken om, at den danske stat skal stille midler til rådighed for grønlændere, der arbejder med deres Canada- og Alaskavenner i ICC. Det er et udmærket initiativ, der udfoldes mellem Nordkalottens beboere, men jeg kan ikke se nogen fornuftig forklaring på, at den danske befolkning skal blandes økonomisk ind i sagen. Jeg er ganske overbevist om, at initiativtagerne i ICC meget nødig vil have dansk indflydelse i ICC-samar-

bejdet. Allerede af den grund bør ICC afholde sig fra at bede om penge fra Danmark.

I debatten her i folketingsalen for et par dage siden kom det som en overraskelse for mig, at Fremskridtspartiet vil give hele Grønlands undergrund til grønlænderne, hvad der altid har været en drøm hos det grønlandske venstreorienterede parti Inuit Ataqatigiit. Det slutter den politiske cirkel, at Fremskridtspartiet og Inuit Ataqatigiit starter et samarbejde om dette emne. Det er et ualmindeligt tilfælde. Lad os nu se, hvor længe det holder.

Johs. M. Olsen (V):

Jeg vil gerne under denne finanslovdebat benytte lejligheden til at komme med nogle enkelte bemærkninger vedrørende Sambandspartiets politiske holdning til rigsfællesskabet.

Årsagen hertil er først og fremmest den økonomiske situation, det færøske samfund er ved at komme ud i. Bl.a. udtalelser fra ledende politisk hold i denne del af riget har ført til overmodige politiske handlinger fra ansvarligt hold på Færøerne.

Det er først og fremmest Sambandspartiets faste og kompromisløse holdning til rigsfællesskabstanken, som er årsag til, at vi i dag på Færøerne kan påberåbe os et rigsfællesskab, som har skabt muligheder for den udvikling, det færøske samfund har gennemgået på alle områder i den forløbne tid.

Det er ikke uden betydning set med mit partis øjne, hvordan Danmark løser sine problemer ikke mindst på det økonomiske område, fordi løsningen i mange tilfælde har indvirkning på det færøske samfund. Der kunne fremføres mange eksempler herpå. Jeg vil kun nævne den stabile og inflationshæmmende kronepolitik, som Danmark har ført, og som har haft stor betydning for os. Vi har i den nordiske familie eksempler på det modsatte, som virker afskrækkende.

I den tid, der er gået, siden jeg sidst havde ordet fra denne talerstol, har de økonomiske og dermed politiske forhold imellem vore lande ændret sig lidt. Efter min mening har det ikke bare været til det gode, i og med at vi nu er kommet i en situation, hvor vi modtager bloktilskud. Selvfølgelig kunne det økonomiske forhold imellem Danmark og Færøerne ændres – efter min mening i en mere positiv retning. Det er et spørgsmål om god vilje fra begge sider.